

božji previdnosti iše, ako mu je Kristus sredotočje vse človeške zgodovine, očitno je, da veliko stori za versko in pravno izobraženje učencov. In tako naj dela učenik po šolah, ker od tod se razširja omika med ljudstvo; da je to tudi njegova dolžnost, izvira iz tega, ker je ud katoliške cerkve, ker služi v katoliški državi, ki ga plačuje.

V šoli naj se tedaj o cerkvenih napravah nikar ne modruje; nauki in naredbe njene naj se nikar ne napadajo, cerkvene osebe pa ne grajajo, nekatoliške vere in naprave naj se nikar ne hvalizujejo, pa tudi brez ljubezni ne presojujejo, — ker vse to ne spada med nauke za mladost, še manj pa za otroke po ljudskih šolah. —k.

P a š n i k.

Koliko so ljudske šole vredne? Prav res je, da so bili in da so še sedaj takšni ljudje, ki od ljudskih šol preveč pričakujejo, nadjajoči se, da one zamorejo nraviski položaj prenameriti. Res je pa tudi, da je še več ljudi, ki od ljudskih šol ničesa ne pričakujejo, tedaj od njih nič nočejo vediti. Oboji predalječ gredó; poslednje pa je na ravnost škodljivo in pogubljivo. Kjer duhovska in deželjska gosposke za šole zares toliko skerbé, kakor da bi bil pri njih blagor sveta, veliko dobrega za ljudsko blagostanje prihaja iz šol. Kjer pa soseske, duhovski in deželski predniki imajo šole za zavode, ktere jim je nevzgodá časov prinesla, tedaj jim v državi ali soseski komaj kakšen koticék privošijo, čuditi se potem ne moremo, ako učelniki in učilnice ne opravijo toliko za ljudsko izobraženje, kolikor se je od njih pričakovalo.

Nevzgodá časov ni spravila šol na noge, temveč izrastla je šola iz tistega goršičnega zerna, ki je zrastle v velikansko drevo, da ptice spod neba in ubogi ljudstva pod njim prebivajo ter se veselé njegovega krila. (Kellners Aforismen.) —k.

0 vprašanj pri letošnjem konz. spraševanju.

(Konec.)

Kjer so pa otroci dobro izurjeni v takih in enakih rajtbah, koristno je, da se jim pokažejo različne razmere številstva, ker se dostikrat naloga po razmerah ložeje in hitreje reši,